

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0295/2013

23.9.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie inicjatywy „Wiedza o morzu 2020: mapowanie dna morskiego w celu promocji zrównoważonego rybołówstwa”
(2013/2101(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Maria do Céu Patrão Neves

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	13
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	14

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie inicjatywy „Wiedza o morzu 2020: mapowanie dna morskiego w celu promocji zrównoważonego rybołówstwa” (2013/2101(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 29 sierpnia 2012 r. pt. „Wiedza o morzu 2020: od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego” (COM(2012)0473),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 września 2010 r. pt. „Wiedza o morzu 2020: dane morskie i obserwacje środowiska morskiego na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu” (COM(2010)0461),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 marca 2013 r. dotyczący dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (COM(2013)0133),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Niebieski wzrost” – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (dyrektywa 2008/56/WE),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (dyrektywa 2007/2/WE),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/98/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dyrektywa 2003/98/WE),
- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 lipca 2012 r. zatytułowany „W stronę

lepszego dostępu do informacji naukowej. Zwiększanie korzyści z inwestowania środków publicznych w badania naukowe”(COM(2012)0401),

- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie dostępu do informacji naukowej oraz jej ochrony (2012/417/UE),
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2002 r. dotyczące wdrożenia zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną w Europie (zalecenie nr 2002/413/WE),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 11 września 2012 r. zatytułowane „Postęp w zakresie zintegrowanej polityki morskiej” (COM(2012)0491),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie śródkresowej oceny europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (SWD(2012)0250),
- uwzględniając dokument Komisji z dnia 8 marca 2012 r. zatytułowany „Plan działania europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODNET)” (Ares(2012)275043),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 8 września 2010 r. w sprawie oceny wpływu europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (SEC(2010)0998),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 stycznia 2010 r. dotyczący wyników konsultacji społecznych na temat infrastruktury danych o morzu (SEC(2010)0073),
- uwzględniając konkluzje Rady z posiedzenia nr 2973 (Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych) z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 15 października 2009 r. zatytułowane „Sprawozdanie z postępu prac w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej UE” (COM(2009)0540),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 7 kwietnia 2009 r. dotyczący tworzenia infrastruktury wiedzy o morzu i planu utworzenia Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 września 2008 r. zatytułowany „Europejska strategia na rzecz badań morskich: Wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” oraz rezolucję Parlamentu z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie badań stosowanych w dziedzinie

wspólnej polityki rybackiej¹,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2007 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A7-0295/2013),
- A. mając na uwadze, że wiedza o morzu ma zasadnicze znaczenie dla promocji, rozwoju i wzrostu „niebieskiej gospodarki”, reprezentującej morski wymiar strategii „Europa 2020”, połączenia wiedzy i innowacji technologicznych, zrównoważonego wykorzystywania zasobów, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- B. mając na uwadze, że wiedza o morzu ma zasadnicze znaczenie dla wzbogacania i uzyskiwania większej ilości informacji na temat ekosystemów oraz skutków działalności człowieka w odniesieniu do środowiska morskiego w celu umożliwienia odpowiedniej ochrony środowiska, racjonalnego i długotrwałego wykorzystywania zasobów w sposób zrównoważony pod względem środowiskowym oraz trwałego i zrównoważonego rozwoju użytkowania oceanów i działalności człowieka w ich zakresie;
- C. mając na uwadze, że dane na temat środowiska morskiego są obecnie przechowywane przez wiele rozmaitych instytucji w sposób rozproszony i fragmentaryczny; mając na uwadze, że udostępnianie ogromnego archiwum danych na temat środowiska morskiego Europy i ułatwianie dostępu do jego zbiorów ma zasadnicze znaczenie dla optymalizacji zasobów i pobudzania rozwoju, innowacji i tworzenia nowych miejsc pracy w sektorach morskich;
- D. mając na uwadze, że rybołówstwo należy do jednego z głównych zajęć człowieka wykonywanych w środowisku morskim, które przyczynia się do zapewnienia zaopatrzenia w żywność, i ma ogromne znaczenie, zwłaszcza dla niektórych społeczności przybrzeżnych, co sprawia, że jest zasadniczym elementem zintegrowanej polityki morskiej; mając na uwadze, że wartym podkreślenia jest fakt, iż działalność połowowa często niesie poważne szkodliwe skutki dla ekosystemów morskich ze względu na różnorodność i ilość wykorzystywanych zasobów rybnych; mając na uwadze, że rybołówstwo to także sektor najbardziej dotknięty licznymi przypadkami eksploatacji środowiska morskiego i prowadzenia w jego ramach różnych działań, takimi jak transport morski oraz turystyka, rozwój zabudowy miejskiej i przybrzeżnej, zanieczyszczenie wód morskich, przemysł wydobywczy oraz pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych, których wpływ może być powiązany z wpływem działalności połowowej;
- E. mając na uwadze, że europejskie morza są niezwykle różnorodne, także pod względem floty rybackiej oraz rodzajów prowadzonych połowów przez poszczególne państwa członkowskie; mając na uwadze, że uznanie i docenienie tej różnorodności i określonych cech charakterystycznych w dużym stopniu zależy od dostępnych informacji na temat działalności połowowej;

¹ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, str.38.

- F. mając na uwadze tendencję wzrostową w zakresie wykorzystywania technologii informacyjnych powiązanych z sektorem rybołówstwa – co doprowadziło do zwiększenia dostępności i przejrzystości informacji – a także w zakresie komputeryzacji systemów gromadzenia i transferu danych przez władze krajowe i regionalne, a także organizacje producentów; uważa w związku z tym, że większy dostęp do informacji dotyczących działalności połowowej może niewątpliwie doprowadzić do promowania bardziej zrównoważonych praktyk połowowych, nie tylko pod względem środowiskowym, lecz także gospodarczym i społecznym;
- G. mając na uwadze konieczność ustalenia i wyznaczenia obszarów wrażliwych pod względem biologicznym i geograficznym oraz stworzenia obszarów odbudowy zasobów rybnych i morskich obszarów chronionych w celu zapewnienia skutecznej ochrony wrażliwych ekosystemów morskich przed praktykami połowowymi o największym wpływie; a także przypominając, że środki ochrony ekosystemów, zarządzania rybołówstwem i planowania przestrzennego obszarów morskich staną się tym bardziej zrozumiałe, akceptowane i stosowane, im więcej będzie dostępnych wyższej jakości informacji na temat środowiska morskiego oraz działalności połowowej;
- H. mając na uwadze, że inicjatywa „Wiedza o morzu 2020” dała początek wymianie pomysłów w tym zakresie oraz konsultacjom społecznym mającym na celu zgromadzenie opinii na temat możliwości i wyzwań związanych z udostępnianiem informacji z zakresu obserwacji środowiska morskiego Europy, oraz z zadowoleniem przyjmując inicjatywę Komisji polegającą na opublikowaniu zielonej księgi zatytułowanej „Wiedza o morzu 2020: od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego”;
- I. mając na uwadze, że należy koniecznie i zgodnie z obowiązującymi przepisami uwolnić potencjał olbrzymiej ilości danych dotyczących środowiska morskiego, które zostały zgromadzone i są przechowywane przez liczne instytucje publiczne i prywatne na szczeblu europejskim, a także udostępnić je potencjalnym użytkownikom, zaznaczając potrzebę fundamentalnej zmiany w odniesieniu do gromadzenia i wykorzystywania danych, aby zastąpić obecny system, zgodnie z którym dokonuje się wielokrotnego gromadzenia danych w celu ich określonego i pojedynczego wykorzystania, modelem umożliwiającym gromadzenie danych i ich udostępnianie w różnorodnych celach;
- J. mając na uwadze, że większe udostępnianie danych i zwiększona łatwość dostępu do nich zachęci do ich wykorzystywania w opracowaniach wielodyscyplinarnych oraz pobudzi partnerstwo międzysektorowe, mianowicie między sektorem publicznym a prywatnym, oferując o wiele większy potencjał i użyteczność, niż jest to możliwe na poziomie poszczególnych sektorów z osobna;
- K. mając na uwadze, że inicjatywa ta opiera się na strategii przekrojowej, która łączy wszystkie działania związane z obserwacją środowiska morskiego, które są obecnie prowadzone przez UE; podkreślając użyteczność i zalety dostępu do różnych rodzajów danych w ramach jednej platformy cyfrowej zawierającej dane dotyczące środowiska morskiego;
- L. mając na uwadze, że ogromne znaczenie i różnorodność sektora rybołówstwa jako długotrwałej i tradycyjnej działalności prowadzonej w zakresie środowiska morskiego w pełni uzasadnia włączenie informacji na temat eksploatacji zasobów połowowych oraz

zarządzania nimi do zbioru danych możliwych do opisu i udostępnienia w ramach inicjatywy „Wiedza o morzu 2020”;

- M. mając na uwadze, że w celu wspierania zarządzania wspólną polityką rybołówstwa (WPRyb) UE od 2001 r. finansuje gromadzenie danych dotyczących sektora rybołówstwa oraz ich rozpowszechnianie przez krajowe władze państw członkowskich; a także przypominając konieczność zarządzania działalnością połowową UE za pośrednictwem wieloletnich planów zarządzania oraz kierowania się podejściem ostrożnościowym i ekosystemowym w celu zmniejszenia wpływu tej działalności na ekosystemy morskie, co stanowi strategię zakładającą wielodyscyplinarne badania oraz gromadzenie licznych danych naukowych dotyczących zasobów rybnych;
- N. mając na uwadze, że obecna reforma wspólnej polityki rybołówstwa zwiększa obowiązki państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych dotyczących środowiska, danych biologicznych, technicznych i społeczno-gospodarczych w odniesieniu do działalności połowowej, w zakresie ram gromadzenia danych dla sektora rybołówstwa (DCF), które objęte będą wzmożonym finansowaniem w okresie 2014-2020 r. za pośrednictwem nowego Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR).

Źródła informacji i rodzaje danych

1. zwraca uwagę na istnienie wielu organów publicznych i prywatnych przechowujących dane na temat działalności połowowej UE, które powinny być włączone do powszechnie dostępnych wielorozdzielczych map cyfrowych dna morskiego;
2. podkreśla, że państwa członkowskie muszą wywiązywać się ze swoich zobowiązań do gromadzenia i przekazywania Unii danych w ramach DCF, gdyż stanowią one znakomite źródło informacji na temat działalności połowowej, oraz że szeroka gama informacji gromadzona jest przez Wspólne Centrum Badawcze (JRC) i poddawana ocenie ekspertów grup roboczych Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF); dodaje, że dane zebrane przez państwa członkowskie w ramach DCF wykorzystywane są przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) w celu dostarczania naukowych informacji na temat zasobów oraz doradztwa w zakresie zarządzania rybołówstwem;
3. podkreśla ogromne ilości danych pozyskanych przez flotę wyposażoną w satelitarny system monitorowania statków (VMS), których wykorzystanie byłoby niezwykle przydatne do mapowania działalności połowowej; przypomina znaczenie danych pozyskanych z satelitarnego systemu monitorowania statków w odniesieniu do połowów wielogatunkowych; podkreśla przydatność integracji i mapowania informacji dodatkowych, mianowicie danych zarejestrowanych w dziennikach połowowych, zapisanych na nośnikach papierowych i elektronicznych, pozyskanych z rejestrów prowadzonych przez obserwatorów rozmieszczonych na pokładach statków rybackich oraz pochodzących z monitoringu zasobów rybackich;
4. przypomina, że niektóre organizacje producentów, zwłaszcza z zakresu połowów przemysłowych, posiadają dane na temat działalności połowowej, które powinny uzupełnić obecnie dostępne informacje; dodaje, że w przypadku rybołówstwa łodziowego,

o którym ilość posiadanych informacji jest dosyć ograniczona, należy zachęcać do gromadzenia danych przez samą flotę przy użyciu jednostek pływających jako platform do gromadzenia danych i monitorowania rybołówstwa, ewentualnie za pośrednictwem instalacji prostych urządzeń służących do monitoringu w czasie rzeczywistym w oparciu o system GPS/GPRS na pokładach jednostek pływających; stwierdza zarazem, że znaczna ilość danych na temat rybołówstwa pozyskiwana jest w ramach projektów badawczych;

5. podkreśla, jak użyteczne jest udostępnienie map rozmieszczenia przestrzennego floty rybackiej, nakładów połowowych, składu i wielkości połowów, co umożliwiłoby potencjalnym użytkownikom dostęp do informacji dotyczących, m.in. obszarów o zwiększonej intensywności połowów, gatunków połowowych oraz wielkości połowów na określonych obszarach; spośród dostępnych informacji na temat rybołówstwa, które powinny zostać włączone w tego rodzaju mapowanie, wyróżnia niektóre dane dotyczące rodzaju floty (np. narodowość, port, wiek, długość i pojemność jednostki pływającej, moc, załoga), nakładów połowowych (np. liczba kursów lub dni połowowych, liczba i właściwości narzędzi połowowych), połowów (np. gatunki docelowe, gatunki stanowiące przyłowy, odrzuty, waga, wartość); podkreśla również, że dostępność danych z systemu VMS umożliwiłaby identyfikację rozmieszczenia przestrzennego floty oraz że zestawienie tych informacji z danymi pozyskanymi z dzienników połowowych umożliwiłoby ocenę rozmieszczenia przestrzennego połowów;
6. stwierdza, że oddzielne mapowanie danych w zależności od rodzaju działalności połowowej, połowów na niewielką skalę, tradycyjnego łodziowego rybołówstwa oraz rybołówstwa przemysłowego, dostarczyłoby bardziej realistyczny obraz różnorodności rybołówstwa; podkreśla zarazem, że udostępnienie wskaźników społeczno-gospodarczych w odniesieniu do rybołówstwa (np. wiek i przeszkolenie załogi) mogłoby stanowić użyteczny dodatek mający na celu głębsze scharakteryzowanie sektora;

Jak promować pozyskiwanie i udostępnianie informacji

7. przyznaje, że istnieje wiele podmiotów, w których uzasadnionym interesie leży dostęp do informacji na temat działalności połowowej oraz stanu konserwacji i eksploatacji zasobów; w tym kontekście opowiada się za utworzeniem mechanizmów ułatwiających dostęp – na ustalonych warunkach i przy zachowaniu różnych poziomów dostępu – do danych w zakresie rybołówstwa, czemu towarzyszyć powinien odpowiedni poziom poufności informacji oraz interesów handlowych;
8. przypomina, że gromadzenie danych i zarządzanie zasobami rybołówstwa finansowane jest przez UE oraz przez państwa członkowskie, zatem zgromadzone dane muszą być dostępne do wglądu dla potencjalnych użytkowników i ogółu społeczeństwa; utrzymuje, że pozostałe dane na temat rybołówstwa uzyskane dzięki finansowaniu lub współfinansowaniu ze środków publicznych (UE lub państw członkowskich) również powinny być ogólnie dostępne, zaś dostęp do danych na temat rybołówstwa pozyskanych dzięki finansowaniu ze środków prywatnych, które to dane nie zawierają szczególnie chronionych informacji handlowych, wymagać będzie autoryzacji ze strony podmiotów przechowujących dane;
9. zwraca uwagę, że w sekcji rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, która

dotyczy danych i informacji o rybołówstwie, zawarto artykuły poświęcone szczególnie ochronie danych osobowych i poufności tajemnicy zawodowej i handlowej; podkreśla ponadto, że w powyższym rozporządzeniu jest wyraźnie mowa o tym, że dane dotyczące rybołówstwa, których gromadzenie, wymiana i ujawnienie przyniosłoby szkodę w odniesieniu do ochrony prywatności i integralności jednostki, interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej, podlegają obowiązującym przepisom dotyczącym poufności i tajemnicy zawodowej i handlowej;

10. stwierdza, że sytuacja danych na temat rybołówstwa pozyskanych w ramach projektów badawczych jest analogiczna, zatem oczekuje się, że informacje pozyskane w zakresie projektów naukowych realizowanych dzięki finansowaniu lub współfinansowaniu ze środków publicznych (UE lub państw członkowskich) powinny być dostępne dla potencjalnych użytkowników i dla ogółu społeczeństwa po spełnieniu warunków specjalnie ustalonych dla danych pozyskanych w ramach projektów; podkreśla, że niektóre rodzaje danych dotyczących rybołówstwa pozyskiwane są głównie dzięki tworzeniu i stosowaniu modeli, prototypów lub urządzeń eksperymentalnych, przez co ich udostępnianie jest szczególnie wrażliwe;
11. zwraca uwagę na istnienie komunikatów i zaleceń Komisji w sprawie dostępu, rozpowszechniania i ochrony informacji naukowej, w których stwierdza się, że udostępnianie wyników badań musi odbywać się zgodnie z europejskimi i krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych; podkreśla również, że w dokumentach tych wskazuje się na konieczność zabezpieczenia warunków udostępniania danych i ograniczeń gwarantujących przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, prywatności, tajemnicy handlowej, uzasadnionych interesów handlowych oraz praw własności intelektualnej;
12. utrzymuje, że niezależnie od tego, kto przechowuje dane (podmioty publiczne czy podmioty państwowe) oraz od tego, w jaki sposób dane te są pozyskiwane (przy wykorzystaniu środków publicznych czy środków państwowych), instytucja odpowiedzialna za gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji powinna być zawsze podana do wiadomości; stwierdza zarazem, że w przypadkach, kiedy udostępnienie informacji mogłoby nieść za sobą konsekwencje na szczeblu konkurencyjności, konkurencji i przychodów podmiotów przechowujących informacje, publicznie udostępniane powinny być jedynie produkty uzyskane na podstawie danych, a nie nieprzetworzone lub przetworzone dane; uważa, że w tych przypadkach istnienie obowiązkowej adnotacji na temat źródła informacji umożliwi zainteresowanym podmiotom kontakt z organizacjami przechowującymi informacje oryginalne i wystąpienie o możliwość dostępu do bardziej szczegółowych lub nawet nieprzetworzonych danych;
13. podkreśla, że mapowanie i udostępnianie danych na temat przemieszczania się i działalności floty rybackiej, w szczególności w odniesieniu do informacji uzyskanych z systemów VMS, z dzienników połowowych oraz z rejestrów prowadzonych przez obserwatorów rozmieszczonych na pokładach statków rybackich, wymaga podjęcia środków na rzecz ochrony poufności danych oraz interesów handlowych zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w tym zakresie; podkreśla, że można to osiągnąć, pomijając poszczególne informacje, takie jak nazwy statków czy znaki rejestracyjne,

rozpowszechniając dane zbiorcze – jeśli to możliwe – pogrupowane w oparciu o obszar, segment floty lub rodzaj narzędzi połowowych oraz zapewniając odstęp czasowy między gromadzeniem danych a momentem, w którym mapa działalności połowowej zostanie udostępniona; niemniej, przypomina, że zbyt duża agregacja danych i znaczne wydłużenie skali czasowej i przestrzennej rozmywa szczegółowość danych;

14. utrzymuje, że w przypadku przechowywania danych dotyczących rybołówstwa przez instytucje publiczne państw członkowskich Komisja powinna opracować w określonym terminie wyczerpujący zestaw jednolitych wytycznych dotyczących przepływu, planowanego gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych, a także zachęcać do udostępniania informacji do wglądu dla potencjalnych zainteresowanych stron; uważa, że powinien zostać ustalony minimalny zestaw parametrów obowiązkowo udostępnianych, jak również równoważne udostępnianie i rozpowszechnianie danych, aby wszystkie państwa członkowskie dysponowały tym samym rodzajem informacji na temat rybołówstwa;
15. utrzymuje, że w przypadku gdy dane na temat działalności połowowej uzyskane zostały w ramach projektów badawczych sfinansowanych lub współfinansowanych przez UE lub państwa członkowskie, powinien obowiązywać wymóg obowiązkowego przekazu danych po zakończeniu projektu i zgodnie ze wstępnie ustalonym harmonogramem;
16. utrzymuje, że w przypadku danych na temat rybołówstwa pozyskanych w wyniku projektów badawczych, musi obowiązywać odpowiedni okres, w którym naukowcy odpowiedzialni za realizację projektów publikować będą swe opracowania; stwierdza, że zgodnie z promowanym w ramach inicjatywy „Horyzont 2020” podejściem, ograniczenie to będzie mogło zostać przekroczone poprzez ustanowienie moratorium dla urzeczywistnienia tych publikacji; utrzymuje także, iż przekazanie danych powinno odbywać się w możliwie jak najkrótszym czasie, zatem moratorium nie powinno przekroczyć okresu trzech lat w celu zapobieżenia dezaktualizacji danych i zmaksymalizowania korzyści z ich udostępnienia;

Jak zagwarantować skuteczną kompilację i powiązanie danych

17. wskazuje, że udostępnienie rzetelnych i wiarygodnych danych wymaga standaryzacji, weryfikacji i kontroli jakości danych pochodzących zarówno z baz danych państw członkowskich, jak i z projektów badawczych dotyczących działalności połowowej;
18. uznaje za zasadnicze ustalenie wspólnych protokołów/modeli – zharmonizowanych i sprawdzonych na poziomie strategii pobierania próbek badawczych, procedur gromadzenia i przetwarzania danych oraz formatu udostępniania danych, stanowiących podstawę do zagwarantowania porównywalności i interoperacyjności danych dotyczących rybołówstwa; zwraca uwagę na fakt, że w tym celu może zostać wykorzystany model określony w ramach DCF;
19. stwierdza, że sposób udostępnienia danych na temat rybołówstwa będzie mógł się różnić w zależności od ich złożoności, przy czym konieczne jest określenie danych, których udostępnienie możliwe jest w formie danych nieprzetworzonych, danych przetworzonych lub produktów pozyskanych z danych; podkreśla, że najprostsze/najbardziej podstawowe

parametry będą mogły być dostępne w formie danych nieprzetworzonych, natomiast parametry bardziej złożone/szczegółowe, wymagające wyspecjalizowanej analizy i interpretacji, będą mogły być dostępne w formie danych przetworzonych lub produktów uzyskanych z danych; zauważa, że istotne jest, aby określić rodzaj informacji na temat rybołówstwa udostępnianych potencjalnym użytkownikom, z rozróżnieniem między danymi nieprzetworzonymi, danymi przetworzonymi czy produktami uzyskanymi z danych, jak również między parametrami uzyskanymi za pośrednictwem pomiarów lub wynikami uzyskanymi z wykorzystanych modeli;

20. podkreśla, że w określonych przypadkach udostępnianie bardzo szczegółowych danych i nadmierna rozdzielczość map może spowodować niepożądane skupienie nakładów połowowych na określonych zasobach i wrażliwych środowiskach morskich; w związku z tym uważa, że rozpowszechnianie informacji powinno towarzyszyć podjęcie środków ochrony wspomnianych zasobów i siedlisk, jak również nadzór nad nimi zarazem utrzymuje, że szczególnie chronione informacje na temat rozmieszczenia przestrzennego rzadkich lub zagrożonych gatunków morskich nie powinny być udostępniane w celu zagwarantowania ich ochrony;
21. stwierdza, że skuteczne gromadzenie i udostępnianie danych wymaga stosownej koordynacji ze strony Komisji oraz wysiłku połączenia i współpracy na poziomie państw członkowskich; podkreśla, że koordynacja ze strony Komisji jest zasadnicza dla ustalenia priorytetowych założeń, udoskonalenia opłacalności w odniesieniu do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania danych, a także dla rozwoju synergii pomiędzy państwami członkowskimi;
22. podkreśla, że z uwagi na różnorodność systemów gromadzenia danych oraz rozmiaru i rodzaju danych gromadzonych przez liczne instytucje publiczne i prywatne przechowujące dane na temat rybołówstwa, połączenie i współpraca między państwami członkowskimi mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania harmonizacji różnorodności, ilości, jakości i formatu danych; wzywa Komisję, aby zapewniła regularną ocenę efektywności połączenia i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi;
23. zaleca, aby państwa członkowskie wyznaczyły krajową instytucję odpowiedzialną za gromadzenie, kompilację, przetwarzanie, kontrolę jakości, powiązanie i przekazywanie danych w celu ich integracji w ogólnodostępnej platformie informacyjnej na temat działalności połowowej; stwierdza, że w tym celu należy rozważyć powołanie konkretnej instytucji na poziomie państw członkowskich, która to instytucja funkcjonowałaby dzięki finansowaniu wspólnotowemu, a jej działalność byłaby koordynowana przez Komisję;

Jak czerpać korzyści z przetwarzania i interpretacji danych

24. zaznacza, że maksymalizacja korzyści płynących z tej inicjatywy wymaga modelu zarządzania i funkcjonowania, który zagwarantuje odpowiednie gromadzenie, przetwarzanie, interpretację i rozpowszechnianie danych na temat rybołówstwa, jak również uczestnictwa i skutecznego zaangażowania państw członkowskich, środowiska naukowego i lokalnych społeczności;
25. utrzymuje, że na poziomie zarządzania i funkcjonowania zasadnicze znaczenie będzie

miało nadanie statusu stałego Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego (EMODNET); podkreśla, że integracja i udostępnianie danych na temat rybołówstwa za pośrednictwem tej platformy powinno korzystać z bogatego doświadczenia zgromadzonego podczas rozwoju inicjatywy EMODNET, doświadczenia nabytego podczas powoływania i działalności rozmaitych grup tematycznych oraz podczas tworzenia stosownych portali tematycznych dotyczących środowiska morskiego (hydrografia, geologia, fizyka, chemia, biologia, siedliska i działalność człowieka);

26. stwierdza, że znaczenie tego sektora w obrębie UE stanowi uzasadnienie dla założenia, aby dane na temat rybołówstwa najlepiej stanowiły dodatkową, wyodrębnioną grupę tematyczną sieci EMODnet lub, alternatywnie, zostały włączone do niedawno utworzonego portalu tematycznego poświęconego działalności człowieka, którego zadaniem będzie udostępnianie treści bardziej ogólnych i kompleksowych;
27. utrzymuje, że należy zapewnić koordynację platformy EMODNET z usługami morskimi europejskiego programu monitorowania Ziemi (Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa – GMES) w celu zmaksymalizowania dostępnych informacji oraz umożliwienia połączenia danych dotyczących działalności połowowej z danymi wygenerowanymi z satelitarnego monitoringu parametrów środowisk morskich dostarczonymi przez GMES;
28. uważa, że inicjatywa tak ambitna jak „Wiedza o morzu 2020”, wyróżniająca się ogromną kompleksowością i wielodyscyplinarnym charakterem, optymalnie wspierana poprzez integrację informacji dotyczących rybołówstwa, wymaga stworzenia konkretnego planu działania określającego cele średnio- i długoterminowe w oparciu o zharmonizowane wysiłki UE oraz państw członkowskich;
29. utrzymuje, że wprowadzenie oraz powodzenie tego rodzaju projektów wymaga solidnego finansowania oraz zagwarantowania jego kontynuacji i przewidywalności w perspektywie długoterminowej; wzywa do tego, aby udostępnianie danych na temat rybołówstwa możliwych do włączenia do zasobów wielorozdzielczych cyfrowych map dna morskiego było odpowiednio pobudzane i wspierane przez UE; podkreśla w tym względzie, że udostępnianie informacji na temat rybołówstwa wymaga połączenia mechanizmów finansowania dostępnych w tym celu na poziomie wspólnotowym i krajowym, wskazując, że propozycja EFMR obejmuje wsparcie dla narzędzi technicznych wykorzystywanych do tworzenia i rozwoju działalności sieci EMODNET;
30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, jak również Komitetowi Regionów, Komitetowi Doradczemu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, regionalnym komitetom doradczym oraz Komitetowi Naukowo-Technicznemu i Ekonomicznemu ds. Rybołówstwa.

UZASADNIENIE

W sierpniu 2012 r. Komisja Europejska przedstawiła zieloną księgę „Wiedza o morzu 2020: od mapowania dna morskiego do prognozowania oceanicznego” w ramach promocji, rozwoju i szerzenia „niebieskiej gospodarki”. Inicjatywa ta służy realizacji zamierzeń strategii „Europa 2020” w zakresie morza, łączenia wiedzy i innowacji technologicznych, zrównoważonego wykorzystywania zasobów, konkurencyjności oraz tworzenia miejsc pracy na rzecz inteligentnego, zrównoważonego i zintegrowanego wzrostu.

W ramach dążenia do spełnienia założonego celu zakładane jest opracowanie do roku 2020 bezwarstwowych wielorozdzielczych map cyfrowych dna morskiego wód europejskich. Jest to projekt ambitny, kompleksowy i wielodyscyplinarny, zmierzający do udostępnienia informacji dla szerokiej gamy podmiotów wyrażających zainteresowanie danymi z zakresu wód oceanicznych na poziomie instytucji publicznych, podmiotów przemysłowych, naukowych i badawczych oraz społeczeństwa obywatelskiego. Cyfrowe mapowanie dna morskiego obejmuje szereg rozmaitych dziedzin, w tym informacje z zakresu topografii, geologii, siedlisk i ekosystemów dna morskiego, jak również z zakresu działalności człowieka, dostarczając dane na temat fizycznego, chemicznego i biologicznego stanu słupa wody oraz umożliwiając prowadzenie prognoz oceanograficznych.

Nie zapominając, jak istotna jest całościowa wizja wód oceanicznych, lecz nie mogąc jednocześnie ująć wszystkich kwestii poruszanych w zielonej księdze z uwagi na jej kompleksowy i wielodyscyplinarny charakter, niniejsze sprawozdanie skupia się na analizie, w jaki sposób sektor rybołówstwa może włączyć się w ten nowy kontekst, w jaki sposób może przyczynić się do inicjatywy „Wiedza o morzu 2020” oraz jak może z niej skorzystać.

W związku z powyższym niniejsze sprawozdanie koncentruje się na znaczeniu i użyteczności integracji, mapowania i udostępniania danych połowowych w ramach inicjatywy „Wiedza o morzu 2020”, nadając priorytet następującym zasadniczym problemom:

- źródła informacji i rodzaje danych;
- jak promować pozyskiwanie i udostępnianie informacji;
- jak zagwarantować skuteczną kompilację i powiązanie danych;
- jak czerpać korzyści z przetwarzania i interpretacji danych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.9.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 22 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	John Stuart Agnew, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Nils Torvalds, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Paul Basset, Izaskun Bilbao Barandica, Gesine Meissner, Jens Nilsson, Antolín Sánchez Presedo
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Esther Herranz García, Juan Andrés Naranjo Escobar